

Решение на Съда (четвърти състав) от 15 септември 2011 г. (преюдициално запитване от Audiencia provincial de Tarragona, Испания) — Наказателни производства срещу Magatte Gueye и Valentín Salmerón Sánchez

(Съединени дела C-483/09 и C-1/10) ⁽¹⁾

(Полицейско и съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси — Рамково решение 2001/220/ПВР — Правно положение в наказателното производство на жертвите на престъпления — Престъпления, извършени в семейна среда — Задължително постановяване на забрана за доближаване на осъдения до жертвата като допълнително наказание — Избор на видовете наказания и техният размер — Съвместимост с членове 2, 3 и 8 от посоченото рамково решение — Национална разпоредба, изключваща медиацията в наказателното производство — Съвместимост с член 10 от същото рамково решение)

(2011/C 319/06)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Audiencia provincial de Tarragona

Страни в главното производство

Magatte Gueye (C-483/09)

В присъствието на: X

Valentín Salmerón Sánchez (C-1/10)

В присъствието на: Y

Предмет

Преюдициално запитване — Audiencia provincial de Tarragona — Тълкуване на членове 2, 8 и 10 от Рамковото решение на Съвета от 15 март 2001 година относно правното положение в наказателното производство на жертвите от престъпления (2001/220/ПВР) (ОВ L 82, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 3, стр. 104) — Зачитане и признаване на жертвите — Право на защита — Медиация в рамките на наказателното производство — Споразумение между жертвата и автора на престъплението

Диспозитив

1. Членове 2, 3 и 8 от Рамково решение 2001/220/ПВР на Съвета от 15 март 2001 година относно правното положение в наказателното производство на жертвите от престъпления трябва да бъдат тълкувани в смисъл, че допускат задължителна санкция с минимална продължителност, състояща се в забрана за доближаване, предвидена в наказателното право на държава членка като допълнително наказание, да бъде произнасяна срещу лицата, извършили насилие в семейна среда, дори когато техните жертви се противопоставят на прилагането на такава санкция.
2. Член 10, параграф 1 от Рамково решение 2001/220 трябва да се тълкува в смисъл, че позволява на държавите членки, предвид особеността на престъпленията, извършени в

семейна среда, да изключат прибягването до медиация при всички наказателни производства, свързани с такива престъпления.

⁽¹⁾ ОВ С 37, 13.2.2010 г.
ОВ С 63, 13.3.2010 г.

Решение на Съда (шести състав) от 15 септември 2011 г. — Федерална република Германия/Европейска комисия

(Дело C-544/09 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Държавни помощи — Въвеждане на цифрова наземна телевизия в района на Берлин Бранденбург — Член 87, параграф 3, буква в) ЕО — Неефективност на пазара — Пропорционалност — Технологична неутралност — Стимулиращ ефект)

(2011/C 319/07)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Федерална република Германия (представители: M. Lumma, J. Möller и B. Klein)

Друга страна в производството: Европейска комисия (представители: H. Van Vliet и K. Gross)

Предмет

Жалба, подадена срещу Решение на Първоинстанционния съд (седми състав) от 6 октомври 2009 година по дело Германия/Комисия (T-21/06), с което Първоинстанционният съд отхвърля жалбата за отмяна, подадена срещу Решение 2006/513/ЕО на Комисията от 9 ноември 2005 година относно държавната помощ, предоставена от Федерална република Германия в помощ на въвеждането на цифрова наземна телевизия в района на Берлин Бранденбург (ОВ L 200, стр. 14) — Нарушение на член 107, параграф 3, буква в) от ДФЕС

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда Федерална република Германия да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 51, 27.2.2010 г.

Решение на Съда (първи състав) от 15 септември 2011 г. (преюдициално запитване от Bundesverwaltungsgericht — Германия) — Land Hessen/Franz Mücksch OHG

(Дело C-53/10) ⁽¹⁾

(Околна среда — Директива 96/82/ЕО — Контрол на опасностите от големи аварии, които включват опасни вещества — Предотвратяване — Подходящи разстояния между предприятията, където и на големи количества опасни вещества, и площите за обществено ползване)

(2011/C 319/08)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesverwaltungsgericht

Страни в главното производство

Жалбоподател: Land Hessen

Ответник: Franz Mücksch OHG

В присъствието на: Merck KGaA

Предмет

Преюдициално запитване — Bundesverwaltungsgericht — Тълкуване на член 12, параграф 1 от Директива 96/82/ЕО на Съвета от 9 декември 1996 година относно контрола на опасностите от големи аварии, които включват опасни вещества (ОВ L 10, стр. 13; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 4, стр. 8), изменена с Регламент (ЕО) № 1137/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2008 година за адаптиране към Решение 1999/468/ЕО на Съвета на някои актове, за които се прилага процедурата, предвидена в член 251 от Договора, във връзка с процедурата по регулиране с контрол (ОВ L 311, стр. 1) — Предотвратяване на големи аварии — Обхват на задължението на държавите членки да гарантират, че в политиките им за използване на земята се взема предвид в дългосрочен план нуждата от запазване на подходящото разстояние между обществените места и предприятията, в които съществуват големи количества опасни вещества — Изграждане на градински център в близост до такова предприятие — Съществуване на редица други магазини в същия рисков район

Диспозитив

1. Член 12, параграф 1 от Директива 96/82/ЕО на Съвета от 9 декември 1996 година относно контрола на опасностите от големи аварии, които включват опасни вещества, изменена с Директива 2003/105/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2003 година, трябва да се тълкува в смисъл, че задължението на държавите членки да гарантират, че се взема предвид в дългосрочен план нуждата от запазване на подходящи разстояния между предприятията, обхванати от посочената директива, от една страна, и сградите за обществено ползване, от друга страна, се налага и на публичен орган като община Дартлицат (Германия), който отговаря за издаването на разрешенията за строеж, и то дори при положение че той упражнява това правомощие при условията на обвързана компетентност.
2. Задължението, предвидено в член 12, параграф 1 от Директива 96/82, изменена с Директива 2003/105, да се взема предвид в дългосрочен план нуждата от запазване на подходящи разстояния между предприятията, обхванати от посочената директива, от една страна, и сградите за обществено ползване, от друга страна, не налага на компетентните национални органи да забранят установяването на сграда за обществено ползване при обстоятелства като тези по делото в главното производство. Обратно, това задължение не допуска национално законодателство, което предвижда, че трябва императивно да се издаде

разрешение за установяването на такава сграда, без рисковете, свързани с установяването в рамките на периметъра на посочените разстояния, да са били надлежно оценени на етапа на планирането или на този на индивидуалното решение.

(¹) ОВ С 113 от 1.5.2010 г.

Решение на Съда (втори състав) от 15 септември 2011 г. (преюдициално запитване от Rechtbank van eerste aanleg te Leuven — Белгия) — Olivier Halley, Julie Halley, Marie Halley/Belgische Staat

(Дело С-132/10) (¹)

(Пряко данъчно облагане — Свободно движение на капитали — Член 63 ДФЕС — Данък върху наследството за поименните акции — Давностен срок за оценка на акциите в чуждестранни дружества, по-продължителен от приложимия за местните дружества — Ограничаване — Обосновка)

(2011/С 319/09)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Rechtbank van eerste aanleg te Leuven

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Olivier Halley, Julie Halley, Marie Halley

Ответник: Belgische Staat

Предмет

Преюдициално запитване — Rechtbank van eerste aanleg te Leuven — Тълкуване на членове 26, 49, 63 и 65 ДФЕС — Национално законодателство, което предвижда двугодишен давностен срок за данъка върху наследството, платим за поименните акции, когато ефективният център на управление на дружеството, емитент на акциите, е в съответната държава членка и десетгодишен давностен срок в останалите случаи

Диспозитив

Член 63 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска законодателство на държава членка като разглежданото в делото по главното производство, което предвижда, в областта на данъка върху наследството, десетгодишен давностен срок за оценката на поименни акции на дружество, в което починалият е бил акционер и чието място на ефективно управление е установено в друга държава членка, докато същият срок е двегодишен, когато мястото на ефективно управление е разположено в първата държава членка.

(¹) ОВ С 134 от 22.5.2010 г.